

DEKLARACIJA DĖL ĮSIPAREIGOJIMŲ TOBULINTI PALIATYVIOSIOS PAGALBOS SISTEMĄ LIETUVOS RESPUBLIKOJE

Lietuvos paliatyviosios medicinos draugijos narių susirinkime priimta 2010 m. spalio 27 d.

Mes, Lietuvos paliatyviosios medicinos draugijos nariai ir žemiau pasirašę regionų bei nacionalinių, organizacijų, dirbančių paliatyviosios pagalbos srityje, religinių bendruomenių ir kitų suinteresuotų organizacijų atstovai, palaikantys paliatyviosios pagalbos ir skausmo gydymo sistemos plėtros Lietuvos Respublikoje iniciatyvas, pareiškiame:

Kadangi

– Būtina, kad žmogaus teises saugotų įstatymo galia ir Lietuvos valstybė, pasirašiusi Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą (ICESCR), privalo laikytis įsipareigojimų, kad „*kiekvieno žmogaus teisė turėti kuo geriausią fizinę ir psichinę sveikatą*“ (12 straipsnis); *kad būtų susirgus visiems sudarytos sąlygos, užtikrinančios visiems medicinos paslaugas ir medicininę priežiūrą susirgus*“, nepriklausomai nuo turimų išteklių;

– JTO ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių komitetas atkreipia ypatingą dėmesį į tai, kad šalys privalo gerbti žmogaus teisę į sveikatą, taip pat visiems gauti profilaktinę, gydomąją, paliatyviąją pagalbą, sumažinant skausmus, sprendžiant paciento ir jo šeimos narių psichosocialines, dvasines problemas bei suteikiant galimybę mirti oriai;

–Europos Sąjungos Ministrų Tarybos rekomendacijose Europos šalių parlamentams ir vyriausybėms pasakyta, „**jog teisės į sveikatos priežiūrą tikslas yra pasiekti didžiausią įmanomą paciento gerovę, neatsižvelgiant į amžių, tautybę, ekonominę ar socialinę padėtį bei ligos ar negalios pobūdį**“ ir vystyti paliatyviąją pagalbą;

–Lietuvoje ilgėja vidutinė gyvenimo trukmė, daugėja vienišų pagyvenusių žmonių, didėja sergamumas lėtinėmis bei mirtinomis progresuojančiomis ligomis, auga poreikis plėsti paliatyviosios pagalbos paslaugas, formuoti visiškai naują požiūrį į mirštantį pacientą, suteikti jam ir jo šeimai visapusišką ir kokybišką sveikatos priežiūrą iki jo mirties.

Esame susirūpinę,

– Nepakankamu paliatyviosios pagalbos teikimu ir skausmo malšinimu visose valstybinėse ir privačiose asmens sveikatos priežiūros institucijose visomis jos organizavimo formomis – paliatyvioji pagalba namuose, ligoninėse ar jų specialiuose skyriuose, dienos centruose, neatidėliotinos pagalbos ir atokvėpio paslaugos, pagalba paciento artimiesiems gedėjimo tarnyboje.

–Kad pacientui, jo šeimai ir artimiesiems neteikiama paliatyvioji pagalba komandiniu principu nepakankama arba visai neteikiamam psichosocialinė ir dvasinė pagalba iki netekties ir po jos;

–Kad paliatyviosios pagalbos studijų planai nepakankamai apima gydytojų, slaugytojų, socialinių darbuotojų, kito medicinos personalo, dvasininkų bei savanorių tęstinį mokymą;

–Kad trūksta informacijos politikams, visuomenei apie paliatyviąją pagalbą ir galimybes ją pasinaudoti.

ĮSIPAREIGOJAME:

–Bendrauti numatant paliatyviosios pagalbos ir skausmo malšinimo strategijas.

– Inicijuoti diskusijas su politikais ir Vyriausybe dėl būtinų paliatyviosios pagalbos įstatyminės bazės pakeitimų, atitinkančių tarptautinius standartus;

–Rūpintis, kad būtų skiriama pakankamos lėšos ir žmoniškieji resursai paliatyviosios pagalbos paslaugoms teikti;

– Bendradarbiauti įtraukiant tarptautines ir vietines organizacijas, visuomenines ir savanoriškas asociacijas, siekiančias prisidėti prie paliatyviosios pagalbos teikimo gerinimo ir jos sistemos plėtojimo;

– Dalyvauti tobulinant paliatyviosios pagalbos specialistų rengimą ikidiplominėse ir podiplominėse studijose;

–Skleisti informaciją apie paliatyviąją pagalbą medikams ir plačiajai visuomenei.

–Plėtoti savanorystę paliatyviojoje pagalba – skleisti jos idėją, padėti rengti savanorius.

Lietuvos paliatyviosios medicinos draugijos
Prezidentas, profesorius

Arvydas Šeškevičius

Lietuvos paliatyviosios medicinos draugijos
Pirmininkė

Rita Kabašinskienė

Kaunas,
2010 m. spalio 27 d.